

בש"פ 158/22 - איתי אמסלם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 158/22

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: איתי אמסלם

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בבאר שבע מיום 23.12.2021 בעמ"ת
49953-12-21 שניתנה על ידי כבוד השופט ע' כהן

בשם המבקש: עו"ד עמית שלף; עו"ד שרון רבינוביץ

החלטה

1. בקשת למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי באר שבע, מיום 23.12.2021, בעמ"ת 49953-12-21 (השופט ע' כהן), שבה התקבל ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום באשקלון, מיום 22.12.2021, במ"ת 7892-11-21 (השופט מ' חלפון-נזריאן), ונקבע כי המבקש יוסיף לשהות במעצר עד תום ההליכים.

2. נגד המבקש, איתי אמסלם, הוגש כתב אישום המייחס לו 3 עבירות של סחר בסמים, וכן עבירה של החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית. על-פי עובדות כתב האישום, התכתב איתי עם סוכן משטרה, באמצעות יומון 'טלגרם', תחת שם המשתמש "הבוטיק של באגס"; במהלך ההתכתבות, ביקש הסוכן לרכוש סמים מסוכנים באמצעות איתי. בעקבות זאת, פעל איתי לאמת את זהות הסוכן, ולאחר מכן מכר לו, בשלושה מועדים שונים, סם מסוכן מסוג קנביס. כמו כן, בחיפוש שנערך בדירתו של איתי, נתפסו ברשותו סמים מסוכנים מסוג קנביס וחשיש, וכן עשרות שקיות וקופסאות חלוקה 'ממותגות', תחת השם "הבוטיק של באגס". בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה גם

בקשה למעצרו של איתי עד תום ההליכים. ביום 8.11.2021 ניתנה החלטת בית משפט השלום, שממנה עולה כי איתי מסכים לקיומן של 'ראיות לכאורה'. עוד נקבע באותה החלטה, כי "קמה עילת מעצר סטטוטורית מסוג מסוכנות לביטחון הציבור וחזקת מסוכנות שעל המשיב לסתור. [...] על פני הדברים, המשיב איננו עומד בקריטריונים שנקבעו בפסיקה לשחרור לחלופת מעצר, קרי הוא איננו צעיר נעדר עבר פלילי, יחד עם זאת לאור העובדה שמדובר בעבר מינורי באופן יחסי אני סבורה כי יש לקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו אשר יבדוק את מידת המסוכנות הנשקפת ממנו וכן יבחן לעומק את חלופת המעצר המוצעת בעניינו והאפשרות שחלופת המעצר תאיין את המסוכנות". איתי הופנה אפוא לקבלת תסקיר מעצר בעניינו, טרם מתן החלטה סופית.

3. ביום 19.12.2021 הוגש תסקיר שירות המבחן, ובו הומלץ על שחרורו של איתי לחלופת מעצר, בעיר אשקלון. בהמשך, ביום 22.12.2021, ניתנה החלטה סופית לגבי מעצרו של איתי, על-ידי בית משפט השלום. תחילה צוין, כי "למרות [שאיננו] איננו עומד בקריטריונים שנקבעו בפסיקה לשחרור ואולם לאור העובדה שהעבר הפלילי שלו מינורי באופן יחסי, נשלח [איתי] לקבלת תסקיר שירות מבחן אשר יעמוד על המסוכנות הנשקפת ממנו ועל אפשרות של חלופת מעצר לאיין את המסוכנות". בהמשך, לאחר שסקר את האמור בתסקיר, הזכיר בית משפט השלום בהחלטתו את המלצת שירות המבחן, שלפיה "המשיב ישהה במעצר בית מלא באשקלון בפיקוח צמוד של אחיו, אשתו ואביו וכן יוטל עליו צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים", ולכך הוסיף כי "הערבים המוצעים נחקרו גם בפני ויש לציין כי התרשמתי מכל השלושה לחיוב ונראה כי שלושת הערבים מבינים את משימת הפיקוח ויכולים להציב גבולות [לאיתי] [...] לטעמי חלופת המעצר ראויה ויכולה להציב גבולות [לאיתי]. עוד יש לציין כי למעשה החלופה היא הרמטית ומאפשרת פיקוח בכל שעות היממה כעולה מדברי הערבים. כמו כן לא ניתן להתעלם מכך שבעת ביצוע העבירות המיוחסות לו, התגורר [איתי] בקרית אונו ואולם העבירות בוצעו בין היתר בישוב בית עזרא ובעיר אשדוד ועל כן השמתו בחלופת מעצר בעיר אשקלון יש בה ריחוק גיאוגרפי ואולם לא ריחוק גיאוגרפי גדול מאוד. אני סבורה כי ניתן להתגבר על עניין זה על ידי ערבים מתאימים והטלת ערבויות גבוהות והפקדה כספית אשר יהוו אף הם גדר עבור [איתי] מלשוב ולבצע עבירות. עוד התרשמתי מדברי [איתי] עצמו אשר הסביר לבימי"ש כי הוא מכבד את הערבים וכן עולה מתסקיר שירות המבחן כי המעצר של [איתי] שהוא מעצרו הראשון מהווה גורם מרתיע עבורו באופן משמעותי". נקבע אפוא, כי איתי ישוחרר לחלופת מעצר כאמור.

4. עוד באותו יום, פנתה המשיבה בערר לבית המשפט המחוזי, נגד שחרורו של איתי לחלופת מעצר. בין היתר טענה המשיבה, כי "בית משפט קמא לא נתן משקל של ממש למסוכנות הגבוהה הנשקפת [מאיתי]"; כי "[איתי] הוא צעיר שלחובתו עבר פלילי בתחום הסמים [...]", וכי "מסוכנותו של [איתי] גדולה לאין שיעור, והדבר ניכר בבירור מחומרי החקירה". עוד נטען, כי הלכה למעשה, אין ביכולתם של המפקחים שנקבעו בהחלטת בית משפט השלום, למלא אחר התפקיד שהוטל עליהם. איתי מצדו, התנגד לקבלת הערר, וסמך את ידיו על נימוקי בית משפט השלום.

5. ביום 23.12.2021 קיבל בית המשפט המחוזי את הערר, בקובעו כך: "כעיקרון, אין מקום להורות על שחרור נאשמים בסחר בסמים לחלופה, ואפילו לא להעביר למעצר באיזוק אלקטרוני, אלא במקרים חריגים. הדבר נכון גם במקרים בהם לא קיים עבר פלילי וגם במקרים בהם ניתנה חוות דעת חיובית מטעם שירות המבחן. דבר זה נכון במיוחד, כאשר מדובר בסחר באמצעות רשת חברתית, דבר המאפשר לבצע את העבירות מכל מקום ומקשה על הפיקוח. בענייננו, לא רק שאין נסיבות מיוחדות המצדיקות שחרור (וזאת אף קבע בית משפט קמא) אלא שמהתסקיר עולה שקיים סיכון לחזרה להתנהגות פורצת גבולות בתחום הסמים ומדובר על משיב עם עבר פלילי בתחום הסמים, הרשעה מ-2019, דבר שלא הרתיע אותו מלחזור ולבצע עבירות בתחום הסמים ואף עבירות חמורות יותר של סחר. יתר על כן, באישום 4, מיוחס [לאיתי], בנוסף להחזקת סמים בכמות שלא לצריכה עצמית, החזקת שקיות חלוקה וקופסאות

חלוקה, עליהן כיתוב 'עסק של [איתי]', דבר המלמד על הכנות לסחר משמעותי. אכן, בית משפט קמא קבע כי הערבים הנמצאים ראויים, אולם לא מצאתי הצדקה בהחלטה מדוע ניתן לסמוך על [איתי] ולהורות על שחרורו לחלופה". נקבע אפוא, כאמור, כי דין הערר - להתקבל, וכי איתי יוסיף לשהות במעצר מאחורי סורג ובריח, עד תום ההליכים.

מכאן הבקשה למתן רשות לערור שלפני.

6. איתי טוען בין היתר, כי בקשתו מעלה שאלה משפטיות עקרוניות, אשר נוסחה על-ידו כך: "באילו מקרים נכון יהיה בית המשפט כערכאת ערר [להתערב] בהחלטת בית משפט דלמטה, שישב כערכאה דיונית. במיוחד כאשר הערכאה הדיונית התרשמה ממכלול השיקולים שעמדו בבסיס שחרורו של המבקש, כמו למשל התרשמות ישירה מהמפקחים, התרשמות ישירה מהמבקש, חשיפה מעמיקה לתיק החקירה ולכלל נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות של המבקש".

7. לאחר שעיינתי בבקשה למתן הרשות לערור, ושקלתי את נימוקיה בכובד ראש, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה - להידחות. כידוע, רשות לערור ב'גלגול שלישי' לא תינתן, אלא כאשר מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות ומיוחדות המצדיקות זאת (בש"פ 1999/17 שם טוב נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (3.3.2017); בש"פ 3360/14 גניש נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (13.5.2014)). איתי אמנם ניסה לשוות לטענותיו נופך עקרוני, אך הניסיון - לא צלח. טענותיו נטועות כולן בעניינו הפרטיקולרי, ובנסיבותיו הקונקרטיות. בית משפט השלום, וכמוהו גם בית המשפט המחוזי, נתנו דעתם על כלל הטענות הללו, אחת לאחת, מיצו את הדיון בהן, עד אשר החליטו כפי שהחליטו. לא מצאתי אפוא עילה להעתר לבקשה, ולשוב ולדון בטענותיו של איתי, הפעם ב'גלגול שלישי'. בית המשפט המחוזי אמנם הגיע למסקנה שונה מזו שאליה הגיע בית משפט השלום, אך בדבר זה, כשלעצמו, אין כדי להצדיק דיון ב'גלגול שלישי' (בש"פ 8481/12 מרואן נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (26.11.2012)).

8. אשר על כן, הבקשה למתן רשות לערור נדחית בזאת.

ניתנה היום, ח' בשבט התשפ"ב (10.1.2022).

ש ו פ ט